

Publicerad 2007-09-08 11:49 av Jan Linderöth

Ett möte och en monolog.

JAG MÖTTE TIDEN I MORSE

Jag mötte Tiden

i mörse, tror jag det var..

Hon hade splitter ny hatt

och sina vanliga

snedgångna, slita skor.

-Hej läget...?

Hon såg på mig

över axeln och fortsatte framåt,

hon har en tendens att alltid göra det.

- Ganska bra tror jag, svarade hon,

Lite trögt idag, var uppe i natt

och mätte....

-Mätte?

-Ja, det var nån träffedag, några månader, som skulle arkiveras, fick rätta till lite å så.....

Jag såg på henne

och skyndade på stegen lite.

- Vart är du på väg?

- Det vet jag aldrig, sa hon och log.... framåt..iallafall!

Jag stannade och såg efter henne,

hatten lyste gul i morronsolen.

Sen sprang jag ifatt,

och lommar förvåntansfullt bredvid henne

sen dess.

Man vet ju aldrig

vilka överraskningar

hon kan bjuda på

dessutom är hon bra på

att läka sår.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jan Linderöth med Poeter.se id #14552 innehar upphovsrätten